

ПЕРЕВІРКА НА ВІДПОВІДНІСТЬ ПРОЕКТНИМ ОСНОВАМ ЗАЛІЗО- БЕТОННИХ ПОПЕРЕДНЬО НАПРУ- ЖЕНИХ ЗАХИСНИХ ОБОЛОНОК АЕС З УНІФІКОВАНИМИ ЕНЕРГО- БЛОКАМИ № 2 ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ І № 4 РІВНЕНСЬКОЇ АЕС

*O.І. Пилипенко, к.т.н.,
В.Ф. Пуляєв, Л.В. Герашенко*

Київ

Захисна оболонка уніфікованого енергоблока з реактором ВВЕР-1000 типу в-320 відноситься до локалізуючих систем безпеки¹ і призначена для запобігання або обмеження виділення або випромінювання у навколошне середовище радіоактивних речовин при аваріях.

Така споруда зводиться з попередньо напруженого залізобетону і являє собою замкнений герметичний об'єм, що складається з вертикального циліндра, купольної частини і стилобата. Сполучення куполу з циліндром здійснюється через кільце опирання; циліндрична частина при сполученні з верхньою плитою стилобата має поворотшення (вут).

Захисна оболонка уніфікованого енергоблока з реактором ВВЕР-1000 типу в-320 має такі геометричні розміри, мм :

- висота 53350
- зовнішній діаметр циліндричної частини . 47400
- внутрішній діаметр циліндричної частини . 45000
- товщина стінки циліндричної частини . 1200
- внутрішній радіус сферичної поверхні купола 35000
- товщина купола 1100.

Попереднє напруження захисної оболонки за-
безпечується системою гелікоїдально-петлевого
армування в циліндричній частині і ортогональ-
но-петлевого – в купольній.

У якості арматури, яку напружають, служать
сталеві канати із паралельно розташованих ви-
сокоміцьких дротів діаметром 5 мм у кількості
450-456 штук. Кожен з таких канатів проходить

через поліетиленові труби, які закладені всередині залізобетонної конструкції захисної оболонки. Анкерні пристрой для натягування і фіксування канатів розміщаються на опорному кільці.

Конструктивно система попереднього напруження призначена для обтискання захисної оболонки з метою забезпечення тріщинностікості при аварійних навантаженнях. Ця система включає 96 армоканатів у циліндричній частині та 36 армоканатів у куполі, а також блоки анкерні купольні, блоки опорні нижні і устаткування, за допомогою якого здійснюється натягування канатів.

Арматура без попереднього напруження розташована біля внутрішньої і зовнішньої поверхонь захисної оболонки в меридіональному і кільцевому напрямках. Таке армування виконано із стрижнів періодичного профілю класу А-ІІІ діаметром 20 ÷ 40 мм. Бетонування оболонки здійснено із застосуванням монолітного бетону класу В30, а всередині вона додатково облицьована листовою сталлю марки ВстЗспБ за Держстандартом 380-71** завтовшки 8 мм. Подовжній розріз реакторного відділення з захисною оболонкою наведено на рис. 1.

Оскільки при проектуванні захисні оболонки розраховують на сприйняття найневигіднішої комбінації навантажень, яка можлива при проектній аварії, то перед пуском у експлуатацію такі споруди мають бути випробувані на міцність внутрішнім надлишковим тиском повітря до 0,46 МПа (4,6 кгс/см²). Проведення таких випробувань носить назву інтегральних.

Проведення інтегральних випробувань. Згідно з нормативно-технічною документацією, що діє для систем герметичних огорож, в яких можливе виникнення надлишкового тиску більше ніж 4,9 кПа, конструкція оболонки повинна передбачати технічні засоби для контролю та реєстрації під час випробувань і експлуатації її напруженодеформованого стану і температури, які мають бути закладені в оболонку на стадії її будівництва (рис.2). Крім того, захисна оболонка є складною інженерною спорудою із складним технологічним обладнанням, що потребує розроблення спеціальних детальних програм випробувань, у т.ч. і на проектні аварії², такі як, наприклад, розрив паропроводу.

1 Правила устройства и эксплуатации локализующих систем безопасности атомных станций. ПНАЭ Г-10-021-90 – М.: 1991.

2 Загальні положення забезпечення безпеки атомних станцій. НП 306.1.02/1.034-2000. – К.: 2000.

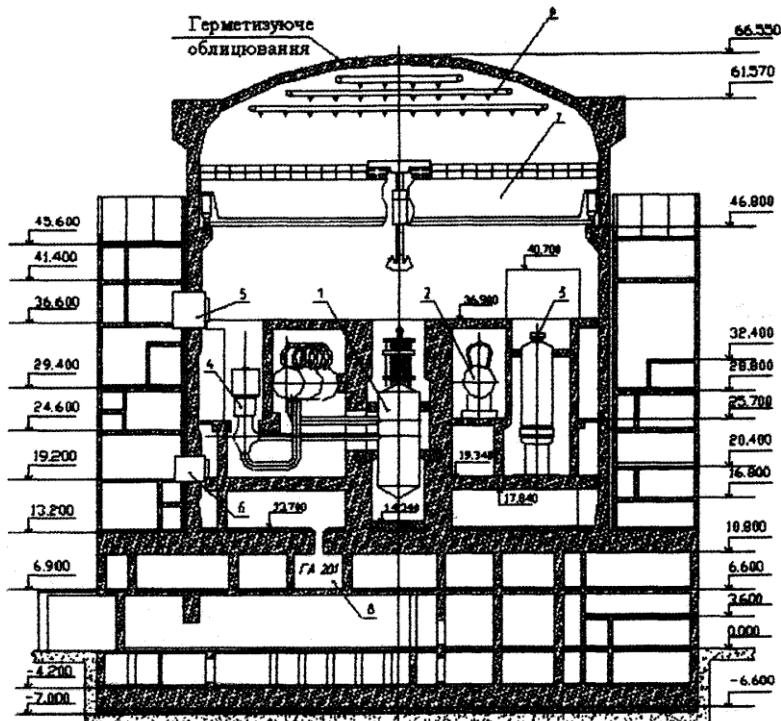


Рис. 1. Поздовжній розріз реакторного відділення із захисною оболонкою:

- 1 – реактор;
- 2 – парогенератор;
- 3 – компенсатор тиску;
- 4 – ГЧН;
- 5 – основний шлюз;
- 6 – аварійний шлюз;
- 7 – полярний кран;
- 8 – бак-приямок;
- 9 – спринклерна система.

Такі програми були розроблені для проведення інтегральних випробувань захисних оболонок Рівненської і Хмельницької АЕС, у якості контрольних виділені наступні параметри:

- напруження (приріст напружень) у стрижневій арматурі, яка не має попереднього напруження;
- відносні деформації (приріст відносних деформацій в бетоні);
- температура бетону;
- радіальні переміщення створів циліндричної частини;
- вертикальні переміщення створів куполу;
- величини розкриття тріщин в бетоні;
- величина надлишкового тиску в герметичному об'ємі;
- час витримки на різних ступенях завантаження надлишковим тиском і декретний час;
- температура і вологість повітря всередині та зовні захисної оболонки.

Вимірювання перелічених параметрів проводилося у місцях, які зазначені у робочій документації і у відповідності із програмою випробу-

вань. На етапі створення надлишкового тиску в 0,46 МПа ($4,6 \text{ кгс}/\text{см}^2$), який модулює навантаження при виникненні проектної аварії, критерій оцінки придатності споруди до експлуатації щодо напруженено-деформованому стану були такими:

- ширина розкриття тріщин у бетоні не повинна перевищувати 0,4 мм;
- відносні фібропластичні деформації на розтягування в бетоні в безмоментних зонах не повинні перевищувати $11 \cdot 10^{-5}$;
- розмір розтягуючих напружень у стрижневій арматурі, що попередньо не напружується, не повинен перевищувати 80 % від розрахункової величини для граничного стану першої групи;
- радіальні і вертикальні переміщення створів залізобетонних конструкцій ЗО не повинні перевищувати розрахункових значень.

Для вимірювання відносних деформацій і температури в бетоні, а також переміщень створів оболонки і зусиль у стрижневій арматурі, яка не підлягає попередньому напруженню, було використано наступне обладнання:

АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА

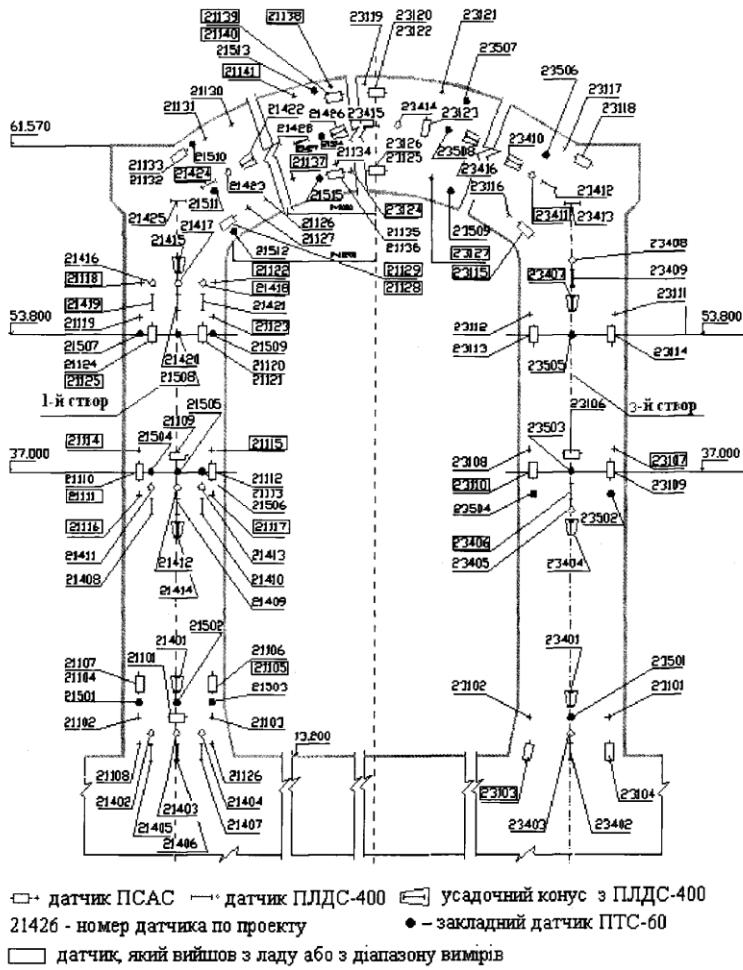


Рис. 2. Схема розташування закладних датчиків у першому і третьому створах ЗО енергоблока № 2 Хмельницької АЕС.

- перетворювачі сили арматурні вимірювальні струнні модифіковані типів ПСАС-20с, ПСАС-28с і ПСАС-40с (паспорт 92.2.782.013 ПС) з межою значень допустимої похибки, яка приведена до діапазону вимірювання $\pm 2\%$;
- перетворювач лінійних деформацій вимірювальний струнний типу ПЛДС-400 (паспорт 2.782.000 ПС) для одержання інформації про відносні лінійні деформації бетону з межою значень похибки, яка приведена до діапазону вимірювання $\pm 2\%$;
- перетворювач лінійних деформацій вимірювальний струнного типу ПЛДС-420Н (паспорт 2.782.000 ПС) для одержання інформації про

фібріві відносні лінійні деформації бетону з допустимою межею значень основної похибки, яка приведена до діапазону вимірювання $\pm 2\%$. ПЛДС-420Н застосовувався на зовнішній поверхні захисної оболонки енергоблока № 4 Рівненської АЕС;

- перетворювач температури вимірювальний струнного типу ПТС-60 (паспорт 2.828.800 ПС) з діапазоном вимірювання температури від мінус 20 °C до плюс 60 °C; допустима межа значень основної похибки, яка приведена до діапазону вимірювання становить $\pm 2\%$;
- індикатори годинникового типу ІЧ-25 із діапазоном вимірювання до 25 мм і ціною поділки 0,01 мм для реєстрації радіальних переміщень створів залізобетонних конструкцій циліндричної частини оболонки;
- високоточний прецизійний нівелір Н-1 (Держстандарт 10528-90) для вимірювання вертикальних переміщень створів купольної частини;
- рейка нівелірна інварна РН-05 (Держстандарт 10528-90) для високоточних нівелірів;
- теодоліт точний ТБ-1 (Держстандарт 10529-70).

Для струнних вимірювальних перетворювачів підприємство-виробник встановило, що вірогідність безвідмовної роботи приладу протягом 4000 год. є не меншою 0,97, тобто 15 років служби, починаючи з моменту його випуску і включаючи допустимий термін зберігання до 3-х років. Загалом тривалість терміну роботи приладу не залежить від того, чи проводилися відліки по них чи ні, тому що основними елементами перетворювачів є струнні системи, які постійно знаходяться в напруженному стані.

Фактично термін служби струнних вимірювальних перетворювачів у тілі захисних оболонок

АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА

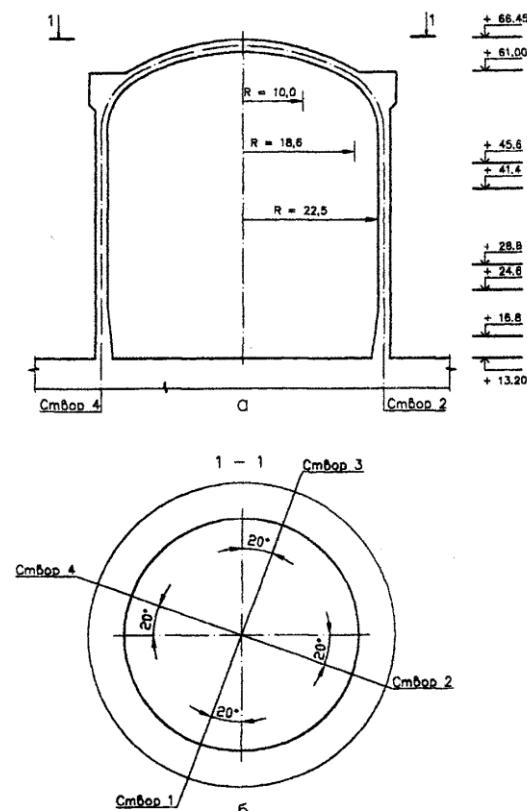


Рис. 3. Схема створів ЗО з відмітками ($13.200 \div 45.600$ м) розташування приладів для вимірювання радіальних переміщень.

енергоблоків № 2 Хмельницької і № 4 Рівненської АЕС перевищив вказаний вище ліміт у 15 років у зв'язку із вимушеними призупинками їх будівництва. Тому достовірність показань таких датчиків потребувала додаткового підтвердження, яке може бути отримано будь-яким непрямим методом. Тому було прийняте рішення використовувати показання приладів під час інтегральних випробувань тільки для якісної оцінки напруженості деформованого стану оболонки. Кількісну сторону оцінки планувалось отримати шляхом порівняння натурних значень радіальних і вертикальних переміщень із величинами, які розраховувались чисельними методами.

На рис. 3 показано схему створів оболонки з відмітками розташування приладів

для вимірювання радіальних переміщень циліндричної частини.

На рис. 4 показана схема розміщення марок у купольній частині для геометричного нівелювання вертикальних переміщень.

Схема розташування закладних струнних вимірювальних перетворювачів у тілі захисної оболонки показана на рисунку 2.

Випробування захисної оболонки виконувалось поетапно. Спочатку внутрішній тиск збільшували за схемою $0 \Rightarrow 0,7 \Rightarrow 2,0 \Rightarrow 3,0 \Rightarrow 4,0 \Rightarrow 4,6$ кгс/см², а потім зменшували у зворотному порядку за аналогічною схемою, а саме $4,6 \Rightarrow 4,0 \Rightarrow 0,7 \Rightarrow 0$. Крім того, на етапах створення тиску 0,7 і 4 кгс/см² додатково проводились перевірки оболонки на герметичність.

На кожному з цих етапів знімались виміри і будувались відповідні епюри, які потім порівнювались із аналогічними, отриманими чи-セルльними методами з використанням програмних комплексів SCAD і ANSYS.

На рис. 5 представлена розрахункові і натурні епюри радіальних переміщень створів 1, 2, 3, 4 циліндричної частини захисної оболонки енергоблоку № 2 Хмельницької АЕС.

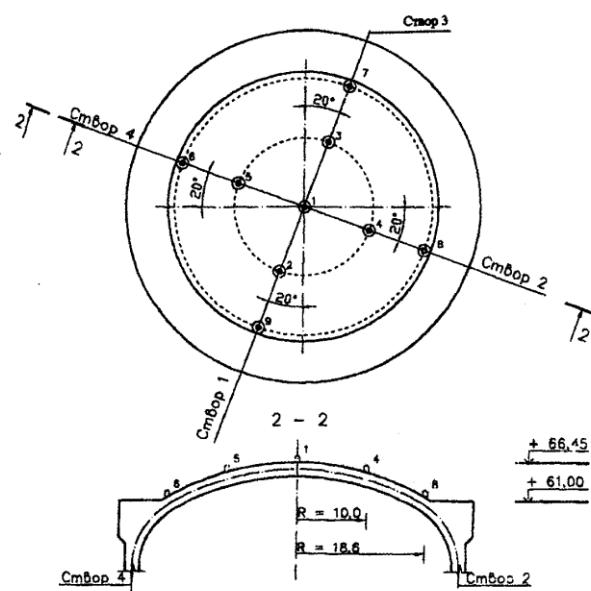


Рис. 4. Схема розміщення марок у купольній частині ЗО.

АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА

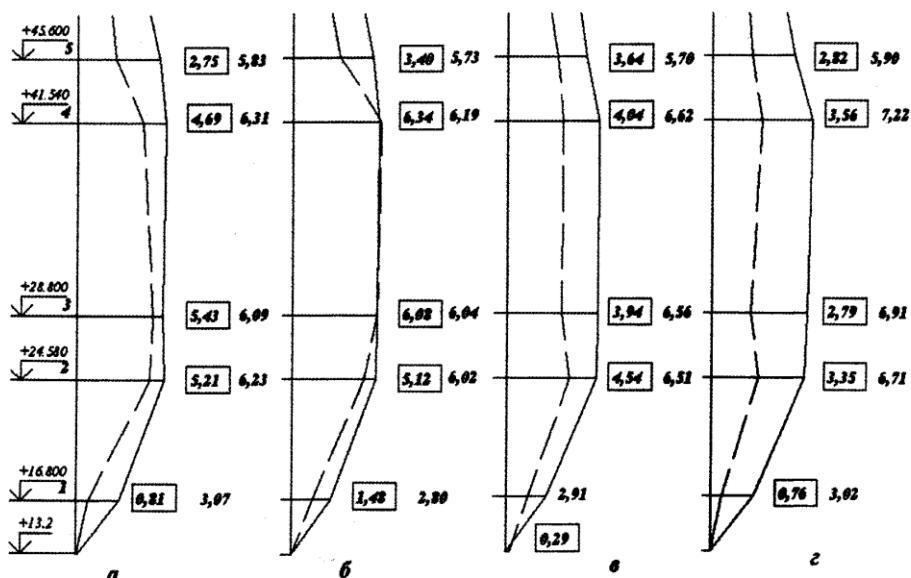


Рис. 5. Циліндрична частина ЗО Хмельницької АЕС.

Розрахункові і натурні епюри радіальних переміщень створів 1(а), 2 (б), 3(в) і 4(г) при $P_{\text{надл}} = 4,6 \text{ кгс/см}^2$.
— натурні значення переміщень за замірами.

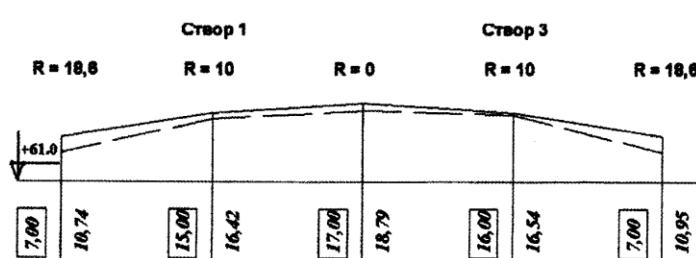


Рис. 6. Купольна частина ЗО блока № 2 Хмельницької АЕС.
Розрахункові і натурні епюри вертикальних переміщень створів 1, 3 ЗО
при $P_{\text{надл}} = 4,6 \text{ кгс/см}^2$. — натурні значення переміщень.

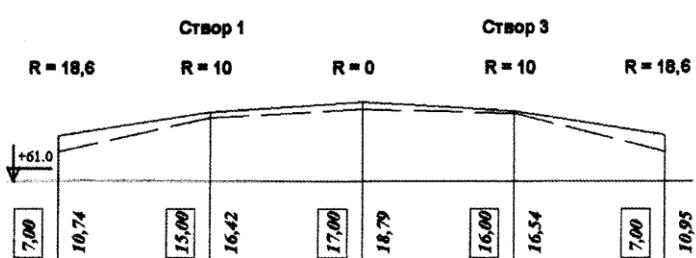


Рис. 7. Купольна частина блока № 2 Хмельницької АЕС.
Розрахункові і натурні епюри вертикальних переміщень створів 2, 4 ЗО
при $P_{\text{надл}} = 4,6 \text{ кгс/см}^2$. — натурні значення переміщень.

На рисунках 6 і 7 показані розрахункові і натурні епюри вертикальних переміщень створів 1, 3, 2, 4 купольної частини ЗО.

З наведених вище графічних ілюстрацій випливає, що переміщення в контрольних точках не перевищують розрахункових значень, а робота конструкцій ЗО (бетону та арматури) відповідає пружному їх характеру (рис. 8, 9, 10).

На підставі виконаних натурних вимірювань параметрів напруженого-деформованого стану ЗО від впливу надлишкового тиску 0,46 МПа ($4,6 \text{ кгс/см}^2$) був зроблений висновок про те, що захисні оболонки енергоблоків № 2 Хмельницької і № 4 Рівненської АЕС витримали випробування на міцність і придатні для експлуатації:

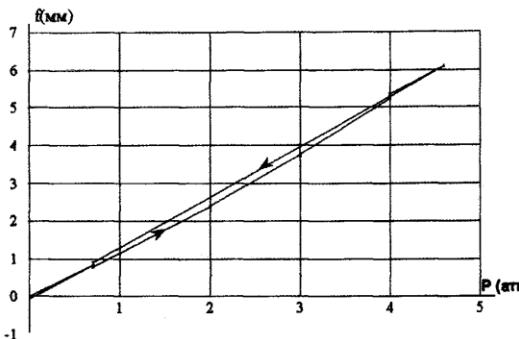


Рис. 8. Графік переміщень циліндричної частини ЗО на відмітці +28.800.

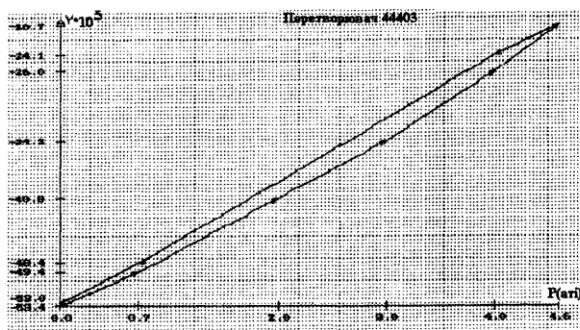


Рис. 9. Графік зміни відносних деформацій у бетоні серединної поверхні циліндричної ЗО РАЕС у кільцевому напрямку.

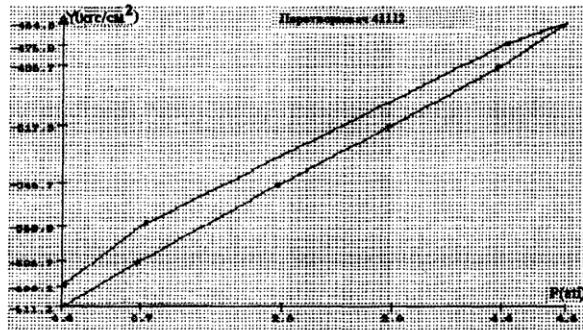


Рис. 10. Зміна напружень у стрижневій арматурі біля внутрішньої поверхні циліндричної частини ЗО РАЕС у меридіональному напрямку.

- переміщення залізобетонних конструкцій ЗО не перевищили розрахункові значення;
- напруження у стрижневій арматурі, яка по-передньо не напружується, не перевищували критеріальної величини;

- у безмоментних зонах усі струнні вимірювальні перетворювачі зафіксували стискаочі відносні деформації і напруження;
- характер переміщень, відносних деформацій і напружень у безмоментних зонах відповідали лінійному закону на всіх етапах створення надлишкового тиску;
- залишкові переміщення в безмоментних зонах були незначними, що дозволяє вважати роботу залізобетонних конструкцій ЗО пружною;
- ширина нетривалого розкриття тріщин не перевищувала критеріальних значень.

Випробування захисних оболонок на міцність і отримані натурні параметри їх напруженно-деформованого стану дозволяють ефективно протестувати струнні вимірювальні перетворювачі з метою оцінки їх показань, тому що навантаження від надлишкового внутрішнього тиску дає найбільш чітке уявлення про внутрішні зусилля в розрізах залізобетонних конструкцій ЗО. Останнє випливає з того, що створюваний внутрішній тиск є досить короткочасним і дозволяє уникнути впливу таких додаткових чинників, як повзучість бетону і температурні навантаження. Достовірність показань усіх датчиків оцінювалась на всіх етапах створення надлишкового тиску всередині ЗО, що надавало можливість виявити крім того всі праке-здатні і непраецездатні прилади.

Актуальність цієї роботи полягає в тому, що згідно з нормативно-технічною документацією, яка діє в атомній енергетиці, необхідно проводити щорічні контрольно-профілактичні роботи протягом перших чотирьох років з дня пуску в експлуатацію системи попереднього напруження захисної оболонки АЕС. Такі роботи виконуються з метою оцінки рівня обтиснення ЗО арматурними канатами шляхом аналізу показань струнних вимірювальних перетворювачів та результатів розрахунку НДС чисельними методами. Отримані оцінки повинні підтвердити здатність ЗО виконувати локалізуючі функції між контрольно-профілактичними роботами у випадку виникнення найнесприятливішої комбінації навантажень, включаючи проекту аварію.